

wykonywania zawodu, a płatnika składek, w sytuacji kiedy ten posiada numer REGON poprzez ten właśnie numer).

Pożądaną jest sytuacja, w której na określone osoby nakładane są obowiązki posługiwania się takimi informacjami, jakie w danym stanie prawnym te osoby identyfikują (w „życiu zawodowym” osoby powinny być weryfikowane poprzez numery związane właśnie ze stosunkiem zawodowym).

W przeciwnym razie może dochodzić do naruszenia zasady adekwatności danych osobowych, którą statuuje tak ustawa o ochronie danych osobowych – w swym art. 26 ust. 1 pkt 3 – jak i dyrektywa nr 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U.WE.23.11.1995) – art. 6 ust. 1 lit. c. Jej poszanowanie wymaga, aby administrator danych każdorazowo przetwarzał dane osobowe – w rozumieniu art. 6 ustawy – wyłącznie w zakresie niezbędnym z punktu widzenia określonego celu przetwarzania danych.

Projektodawca, formułując przepisy, jakie w praktyce stosować ma administrator danych winien uwzględniać konieczność respektowania przez tego administratora w przyszłości wskazaną zasadę, i stworzyć ku temu właściwą podstawę prawną.

2. Na uwagę zasługuje także kwestia przetwarzania przez ZUS informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na prawo do zasiłku lub jego wysokość (dodawany art. 61b ust. 3 pkt 3 w zw. z ust. 4 i 5 tego przepisu) w oparciu o akt prawny rangi rozporządzenia. Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 27 ust. 2 pkt 2 przetwarzanie danych szczególnie chronionych, wymienionych w art. 27 ust. 1 jest dopuszczalne, jeżeli „przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony”.

Niejasną pozostaje relacja wskazanego przepisu do proponowanego art. 61a pkt 1k, który w sposób enumeratywny (mocą ustawy) przesądza o katalogu „innych informacji o okolicznościach mających wpływ na prawo do zasiłku lub jego wysokość”.

3. Istotną z punktu widzenia ochrony danych osobowych pozostaje również sprawa zakresu danych o ubezpieczonych, który będzie dostępny dla wystawiających zaświadczenia lekarskie na ich „profilach informacyjnych”. W szczególności Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wyraża obawę względem braku zróżnicowania na poszczególne kategorie (w zależności od specjalizacji) informacji o wcześniej wystawionych zaświadczeniach lekarskich oraz zaświadczeniach, o których mowa w art. 59 ust. 8.

Generalny Inspektor podnosił już szerzej powyższą kwestię na etapie opiniowania *projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia*

społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz niektórych innych ustaw i uwagi w tym zakresie są w pełni aktualne, stąd nie będzie ich powielał.

Dodać jednakowoż wypada, iż projektowana ustawa w sposób zdecydowanie szerszy winna precyzować kwestie dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa danym przetwarzanym w systemie, w tym m.in. kontroli dostępu do danych zawartych w rejestrach prowadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Trzeba zaznaczyć, iż w tej materii decydujące powinno być kryterium proporcjonalności, tzn. każdy podmiot powinien otrzymywać dostęp do określonych informacji wyłącznie w zakresie niezbędnym dla wystawienia konkretnego zwolnienia lekarskiego, tak, ażeby zrealizować cele wskazane w uzasadnieniu do projektu.

Powstaje tu przykładowe pytanie, na ile informacje zamieszczane w systemie przez lekarza psychiatrę niezbędne pozostają lekarzowi o specjalizacji w Internie.

2 poważaniem

GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
[Signature]
Dr Michał J. Włodarczyk